

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: L. K., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.3.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 19.9.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou k výzvě soud doplněnou se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2015 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 19.9.2014*, jímž jí byl přiznán od 20.6.2014 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve výši 5.908,-Kč. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 19.1.2015* žalovaná zdůraznila, že v posudku o invaliditě ze dne 20.11.2014 bylo lékařkou ČSSZ uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole V. položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30-45% a žalobkyni bylo přiznáno 35% a nebylo vyhověno námitkám

žalobkyně, že byla uznána invalidní od 11.6.2014, ale důchod je jí vyplácen až od 20.6.2014, ani nesouhlasila s výší důchodu a žádala o výplatu zpětně a v původní výši, neboť na jejím zdravotním stavu se nic nezměnilo a naopak po ukončení denního stacionáře byla nucena vyhledat lékařskou pomoc a dostala léky, protože byla ve špatném zdravotním stavu. (*K doplnění žaloby byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.*)

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 19.1.2015, neboť dle ní, ač byla uznána invalidní od 11.6.2015, důchod jí je vyplácen až od 20.6.2014, dále nemá v přehledu dob důchodového pojištění uvedenu všechnu dobu evidence u Úřadu práce Plzeň, rovněž namítala výši důchodu, neboť naposledy v únoru 2014 jí byl vyplácen důchod ve výši 7.501,-Kč a nyní jí byl přiznán ve výši 5.908,-Kč, proto žádala výplatu důchodu zpětně a v původní výši s odkazem na to, že po ukončení denního stacionáře dne 19.12.2013 byla nucena hned 20.12.2013 vyhledat lékařskou pomoc a dostala léky, protože byla ve špatném stavu, což dokládá i lékařská zpráva z 18.3.2014; závěrem požadovala přiznání invalidního důchodu od 18.3.2014 kvůli středně těžké depresivní poruše osobnosti.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 17.7.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.11.2014 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 11.6.2014 psych. nálezem.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.4.2015 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.1.2015 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 21.1.2015.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 27.5.2015 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o

35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 5.12.2007 (doba platnosti /lhůta KLP/: 30.5.2020)*. Dle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti v souladu s posudkem OSSZ a námitkovým řízením je středně těžká depresivní porucha u smíšené poruchy osobnosti – rysy hypersenzitivní, psychasthenické, histrionské, hodnoceno dle kapitoly V., položka 4 c, přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, neboť stupeň depresivní poruchy byl opakovaně objektivizován propouštěcí zprávou z hospitalizace na PK Plzeň v srpnu 2013, dále psychologickým vyšetřením v březnu 2014, psychiatrickým nálezem v červnu 2014 a v březnu 2015, neboť se jedná o stav chronický s nepříznivou prognózou, se značně sníženou úrovní sociálního fungování, je omezen výkon některých denních aktivit. Komise dále procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Dále bylo uvedeno, že žalobkyně pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce spojené se zvýšenými nároky na psychiku, práce s častým výskytem stresových situací, noční práce, práce ve vynuceném tempu, ale je schopna lehčí práce, psychicky nenáročné, nestresové v denních směnách. Rovněž komise uvedla, že není v plném souladu se stanovením data vzniku invalidity z těchto důvodů: Žalobkyně pobírá invalidní důchod od 5.12.2007 na základě psychiatrického vyšetření. Oduznání invalidity proběhlo na základě posudkového hodnocení OSSZ dne 28.1.2014, které vycházelo ze zprávy psychiatrické kliniky ze dne 19.12.2013, MUDr. R., kde je uvedeno, že se léčila od 6.9. do 19.12.2013 v Denním stacionáři Psychiatrické kliniky v Plzni, léčba byla od 13.9. do 6.10.2013 přerušena, pro jinou nemoc, celkově tedy léčba trvala 2 měsíce. Dle doložené zprávy k zlepšení psychického stavu došlo až poslední měsíc pobytu v denním stacionáři, byla uvolněnější, projasněná, sebevědomější, častěji se zapojovala do diskuze a otevřeně mluvila o svých pocitech. Z těchto důvodů byl stav hodnocen jako lehká depresivní porucha, to znamená, že diagnostický závěr vycházel z 1 měsíc trvajícího zlepšení psychického stavu. Po propuštění došlo k opětovnému zhoršení psychického stavu, což objektivizuje vyšetření ošetřujícího psychiatra ze dne 20.12.2013, kdy je opět stav hodnocen jako středně těžká depresivní porucha u osobnosti hypersenzitivní, psychasthenické, dále doloženo psychologickým vyšetřením z března 2013, dalšími psychiatrickými kontrolami dle karty ošetřujícího psychiatra, vyšetřením z března 2015, kdy stav stále hodnocen jako chronický s nepříznivou prognózou. Z výše uvedeného vyplývá, že uváděné zlepšení zdravotního stavu nelze hodnotit jako stav v dlouhodobé remisi, neboť zlepšení bylo jen krátkodobé, prakticky v trvání posledního měsíce pobytu v Denním stacionáři při FN Plzeň, proto komise došla k závěru, že **invalidita, která byla uznána dne 5.12.2007, psychiatrickým nálezem, dosud trvá.** (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 19.1.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá dřívějšího přiznání invalidity a i vyššího invalidního důchodu z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 27.5.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 5.12.2007*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2015 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 19.9.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1,

4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 5.12.2007 nepřetržitě odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně nepřetržitě od 5.12.2007, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 22/2015-39 ze dne 25.8.2015 a napraví tak pochybení spočívající v nesprávném posouzení jejího zdravotního stavu v předchozí době, tudíž žalobkyni bude náležet i výplata invalidního důchodu od doby, od které jí byl tento důchod odňat, ale se zohledněním částek, které byly žalobkyni vyplaceny na základě rozhodnutím ČSSZ ze dne 19.9.2014.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. srpna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně